

[Bente Juncker]

i klemme, og det må skatteministeren altså snart indse.

Glistrup (FP):

Den 30. januar 1933 skete der mange ting, bl.a. at partiet Venstre indgik Kanslergadeforliget. Efter de udtalelser, vi har hørt fra partiet Venstres nuværende næstformand, vil jeg gerne spørge, om partiet Venstre føler sig bundet af Kanslergadeforliget og ikke vil kunne indgå på noget forslag, der fremsættes af CD eller andre her i salen, som måtte stride imod en eller anden bestemmelse i Kanslergadeforliget.

Hvis svaret er nej, vil jeg gerne spørge: Hvor når bliver denne skattereform så gammel, at Venstre heller ikke føler sig bundet af den? For hvis vi ser på det reelle i det, så er Kanslergadeforliget langt mere moderne anno 1989 end skattereformen, der jo i den grad peger bagud og slet ikke inddrager synspunkterne om det indre marked og hele den udvikling, der er sket både økonomisk, parlamentarisk, samfundsmæssigt og på så mange andre områder siden hin sorte 19. juni 1985?

Mener partiet Venstre, at skattereformen stadig er bindende, og hvor længe vil partiet Venstre fortsætte med på den måde at lægge den døde hånd på enhver fornuftig tanke om at få en bedre skattelovgivning her i Danmark, for det kan jo ikke gennemføres, så længe skattereforemens klamme hånd ligger der?

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg gerne sige, at hun da har så evig ret i, at hvis dette forslag, der muligvis koster 10 mia. kr. i provenu, bliver vedtaget, så kommer der nogle virkninger ude i samfundet på arbejdsløshedsunderstøttelse og alverdens andre ting. Men hvis vi skal bruge 10 mia. her eller 10 mia. på at forhøje den skattefrie bundgrænse eller som hr. Stavad, der taler millionærernes sag – eller det var vist hr. Lykketoft, der gjorde det – absolut vil nedsætte de højeste beskatningsprocenter, så vil det da også have virkninger. Derfor kan man ikke, som fru Inger Stilling Pedersen gjorde, tage disse afledede virkninger på arbejdsløsheden og andre ting med, for så bliver det overhovedet ikke sammenligneligt.

Det er helt oplagt, at en hvilken som helst skattelettelse, om det er på tænkstikker eller spillekort eller grundværdier, eller hvad vi nu ellers laver skattelettelser på, vil have en række afledede virkninger, som er positive. Men det

gælder jo altså bare ikke specielt for CD's fire forslag i dag.

Derfor var det faktisk ikke saglig tale, fru Inger Stilling Pedersen førte om, hvordan hun vil skaffe dækning for de 25–30 mia. kr., som CD vil rykke ud af skatterprovenuet med sine fire forslag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal kun korrigere en lille misforståelse mellem hr. Lykketoft og hr. Glistrup.

Når hr. Lykketoft talte om at nedsætte de højeste trækprocenter på arbejdsindkomst, så gjaldt det ikke 12- og 6-pct.-skatterne, men en nedsættelse af den proportionale skat på de ca. 52 pct., hvilket jo også betyder, at den højeste procent for dem med høje indkomster – men også den højeste procent for dem med lave indkomster – bliver nedsat.

For at hr. Glistrup ikke skal gå videre med sin vildfarelse, syntes jeg, det var vigtigt, at vi lige fik dette korrigeret.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg takker for denne autoritative belæring ex cathedra om, at når hr. Lykketoft taler om nedsættelse af de højeste skatteprocenter, så mener han nedsættelse af den laveste skatteprocent.

Jamen all right, når det nu er hr. Lykketofts måde at udtrykke sig på. Jeg har faktisk mange gange, når jeg har skullet finde fornuft i, hvad hr. Lykketoft har sagt og skrevet, haft ham mistænkt for at bruge det danske sprog på den måde, som nu hr. Stavad fortæller er hr. Lykketofts måde at udtrykke sig på, og jeg vil fremover, når jeg læser og hører hr. Lykketoft, huske, hvordan hr. Stavad nu har belært os om at vi skal læse den måde, hr. Lykketoft betjener sig af det danske sprog på. Tusind tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.